

[Albrechtsen]

I folketingets dagsorden af 1. november 1984 slås det fast, at regeringen i alle relevante internationale organisationer skal arbejde aktivt for, at Danmark forbliver atomvåbenfrit i freds-, krise- og krigstid (dvs. under alle forhold og til hver en tid).

Regeringen har nu haft langt over et år til aktivt at arbejde for dette. Man kan vel uden at gå for vidt fastslå, at indsatsen har været temmelig ringe – for nu at sige det mildt. Men der kan naturligvis være arbejdet i det stille med planer eller initiativer, som folketinget og offentligheden endnu ikke kender til. Under alle omstændigheder må tiden nu være inde til en kritisk vurdering af, hvorledes regeringen har efterlevet denne dagsorden.

Ikke mindst vil det være af betydning for arbejdet i det sikkerhedspolitiske udvalg at vide, om regeringen agter at betragte dagsordenen som en del af det grundlag for sikkerhedspolitikken, som regeringen skal arbejde for at gennemføre.

Under den nordiske parlamentarikerkonference i 1985 var regeringspartierne repræsentanter overordentlig ukonstruktive i deres syn på en nordisk atomvåbenfri zone, og samtidig er det meget svært at få øje på, hvad regeringen har gjort for at sikre Danmarks atomvåbenfrihed i krise- eller krigstid.

Udviklingen bekræfter det synspunkt, som VS gav udtryk for i forbindelse med nedsættelsen af det sikkerhedspolitiske udvalg, at en sikkerhedspolitisk borgfred vil være en hindring for sikkerhedspolitiske fremskridt.

Svar (21/3 86):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Regeringen har i overensstemmelse med pålægget i folketingets motiverede dagsorden af 3. maj 1984 arbejdet i NATO og andre internationale organer for, at Danmark forbliver atomvåbenfrit i freds-, krise- og krigstid ved at fremme planerne om at gøre Norden til en atomvåbenfri zone i en større europæisk sammenhæng. Folketinget bekræftede sit pålæg til regeringen i motiveret dagsorden af 1. november 1984.

Under debatten om sidstnævnte dagsorden understregede forslagsstillerne, at man ikke ønskede ensidige danske skridt i atomvåbenspørgsmål. Udenrigsministeren lagde i sit indlæg vægt på dette og sagde, at regeringen

måtte konsultere Danmarks venner og alliancepartnere, idet den ikke agtede at foretage sig noget, der kunne bringe Danmarks medlemskab af NATO eller Danmarks sikkerhed i fare.

Et egentligt initiativ med sigte på en traktatfæstelse af den eksisterende atomvåbenfrihed i Norden må således som et første skridt forudsætte, at de nordiske lande indbyrdes bliver enige herom. Regeringen har derfor sikret sig, at spørgsmålet løbende er blevet drøftet på de halvårlige nordiske udenrigsministermøder og under bilaterale møder med de andre nordiske lande. Disse drøftelser vil naturligvis fortsætte.

Spm. nr. S 822

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (13/3 86) af:

Maisted (FD):

»Agter ministeren at tage initiativ – herunder eventuelt i form af lovændring – til, at der i forbindelse med etablering af et dansk TV 2 kan rådes over dele af radiofonden?«

Begrundelse

Radiofonden under Danmarks Radio var den 31. december 1985 på 303 mill. kr. og er ved udgangen af 1986 budgetteret til 317 mill. kr. Til sammenligning var den den 31. december 1982 169 mill. kr. Da disse midler er etableret af kunderne under Danmarks Radio, finder spørgeren det rimeligt, at disse midler netop kommer seerne til gode, hvilket kan ske ved etablering af det danske TV 2.

I en tid, hvor der skal findes midler til et sådant projekt, finder spørgeren det ikke rimeligt, at en så stor driftsreserve som ca. 320 mill. kr. ligger i radiofonden. I overensstemmelse med andre regeringshenstillinger burde ca. 35–50 mill. kr. (2 pct. af budgettet) være tilstrækkeligt.

Midlerne er tvangsudsikret som licens og vil som sådanne kunne bruges i skævt konkurrenceøjemed, således som det allerede er sket, og således som der fra Danmarks Radios driftsledelses side lægges op til i kommende planer.

Svar (25/3 86):